

Patrocinadors principals de l'OSV:

Patrocinadors de l'OSV:

MMARESME,SLU

Mitjà oficial:

LAVANGUARDIA

L'OSV forma part del:

Ana San Martín, *cantant*

Als 16 anys comença la carrera professional protagonitzant diversos musicals com *Mar i Cel*, *Scaramouche*, entre d'altres. Ha rebut diverses nominacions en els Premis del Teatre Musical, els Premis BroadwayWorld i els Premis Butaca. S'ha format en cant líric i modern, dansa i interpretació en diverses ciutats com Santiago, Madrid, Londres, Barcelona i Porto.

Toni Viñals, *cantant*

Membre de la Cia Dei Furbi. Ha protagonitzat diversos espectacles musicals com *Scaramouche*, *Mar i Cel*, *Monty Python's Spamalot*, *Más de 100 Mentiras*, *Poe* i *El Mikado*, entre d'altres.

Albert Guinovart, *piano*

És un dels músics més actius de la seva generació. És el que es considera un músic integral. La seva dedicació a la música l'ha portat a diferents camps: des d'interpretació clàssica de repertori per tot el món i gravacions, a la composició de musicals d'èxit o bandes sonores per televisió i cinema, així com una abundant producció simfònica, coral, de cambra i orquestracions diverses.

James Ross, *director*

Director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, director musical de la Jove Orquestra dels Estats Units i membre de la Facultat de Direcció d'Orquestra de l'Orquestra de la Juilliard School. Músic de renom internacional, les seves activitats musicals abasten tres camps: direcció d'orquestra, intèrpret de trompa i ensenyament. Nascut a Boston, va créixer estudiant la trompa i va obtenir la llicenciatura a la Universitat de Harvard el 1981. Durant setze anys ha estat director de l'Orquestra de la Universitat de Maryland.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer, D. Giménez Carreras i Rubén Gimeno. Des del setembre del 2017 ho és James Ross.

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

www.orfeocatala.cat

www.osvalles.com

Amb la col·laboració de:

Dipòsit legal: B21787-2017

DISSABTE, 2 DE DESEMBRE DE 2017 - 18.30 h
Palau de la Música Catalana - Sala de Concerts
Simfònics al Palau

Albert Guinovart, piano
Ana San Martín i Toni Viñals, cantants
James Ross, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Orquestra
simfònica
del Vallès

1987|30|2017
any fent música

«Mar, dissolvent de la pols,
portador de distància.
Passejo els meus ulls
sobre els teus. Es confonen
el rierol dels records,
la sal de les llàgrimes.»

Narcís Comadira,
Mar

I

Frederick Loewe (1901-1988)
My fair lady (suite)

George Gershwin (1898-1937)
Concert en Fa major per a piano i orquestra
I. Allegro
II. Adagio - Andante con moto
III. Allegro agitato

II

Albert Guinovart (1962)
Scaramouche
Himne del poble
I si fos possible?
Scaramouche

Paradis
Tu sí que sí

Gaudí
Chercher l’amour
He somiat
Barcelona/Requiem

Flor de nit
La carta
Al sud del Paral·lel

Arrebato

Mar i cel
Cançó d’Osman
Himne dels pirates
Per què he plorat?

Durada aproximada: 90 minuts

Gershwin i Guinovart comparteixen dues passions: el piano i la composició. Mentre que Gershwin el situem al començament del segle XX i en una manera de fer música molt lliure i personal, plena d’influències sonores d’aquell Nova York dels anys vint i del jazz que començava a néixer, Guinovart representa al segle XXI, cent anys després, la mateixa fusió entre intèrpret i creador que destil·la ritme i melodia jugant la forma clàssica amb l’esperit popular per donar una obra que fa vibrar qui l’escolta.

De Gershwin escoltarem, en mans de Guinovart, el conegut *Concert per a piano en Fa major*. Després de la popular *Rhapsody in blue* –que Woody Allen va portar al cinema amb aquell *glissando* del clarinet arribant al capdamunt de l’Empire State–, el director Walter Damrosch va encarregar a George Gershwin que fes un altre concert, que va estrenar el mateix compositor el 3 de desembre de 1925 amb Damrosch i la New York Symphony Orchestra. De fet, després de l’inici amb l’espetec de les timbales i el vent, els primers compassos del piano ja ens transporten a l’atmosfera d’aquella ciutat, moderna i alhora romàntica, que balla a ritme de xarleston. El segon temps té el color nocturn de la trompeta, que sona llangorosa i plena d’elements jazzístics, i en la presència del piano hi ha ressons extasiants del *Segon Concert* de Rachmàninov. En el tercer moviment, el piano irromp amb notes incisives, subratllat per la percussió i el vent en una mena de fanfara que la corda porta cap a la melodia fins a esclatar en un final esplendorós, com d’un gran musical de Broadway.

A Broadway, un dels musicals que va batre rècords d’estada, amb més de dues mil funcions, va ser *My fair lady*, l’obra sobre *Pigmalió* de George Bernard Shaw, que Frederick Loewe va musicar amb un llibret d’Alan Jay Lerner i que es va estrenar al Mark Hellinger Theater de Broadway el 1956. El 1958 també es va representar a Londres i, el 1964, George Cukor va fer-ne una adaptació al cinema que va guanyar vuit Oscars i que va tenir com a protagonistes Rex Harrison en el paper del professor Henry Higgins i Audrey Hepburn com la florista Eliza Doolittle. La suite sobre aquesta obra és un pòrtic simfònic excel·lent per introduir-nos a l’univers musical de Gershwin i de Guinovart, que també comparteixen la passió pel teatre musical anglosaxó.

Ho demostra així Albert Guinovart, des que es va revelar amb *Mar i cel* el 1987, el musical sobre l’obra d’Àngel Guimerà que va adaptar Xavier Bru de Sala i que Dagoll Dagom ha portat diverses vegades a l’escenari, sempre amb un gran èxit de públic. “L’himne dels pirates” o la cançó “Per què he plorat?” formen part de les melodies més populars que s’han produït els últims trenta anys al nostre país. Les escoltarem juntament amb altres moments estel·lars del Guinovart escènic, com *Flor de nit*, *Gaudí*, *Paradis*, *Arrebato* i, més recentment, *Scaramouche*. Un viatge per la inspiració d’aquest compositor i pianista barceloní que ha integrat el bo i millor de la creació musical del nostre temps i que ha esdevingut un dels noms que fan història.

Mònica Pagès, periodista

PROPER CONCERT

Festival de Valsos i Danses

DISSABTE, 23.12.17 — 18.30 h
Sala de Concerts

Isabella Gaudí, soprano
James Ross, director
Orquestra Simfònica del Vallès
Obres de la família Strauss, Mussorgski, Anderson,
Bizet, Ginastera i Gounod

Preus: 18, 29, 36, 48 i 56 euros

Comparteix la teva experiència
del concert a Twitter:
#GershwinGuinovart_osv
a @osvalles